

HK USP

Heckler & Koch USP (Universale Selbstlade-pistole) on yksi 2000-luvun tunnetuimmista pistoolimalleista ja pohjautuu saman yrityksen valmistamaan MK23 Mod 0 -pistooliin. Aseen kehitystyössä otettiin paljon irti edellä mainitun asemallin US-SOCOM-testeistä, ja asetta kehitettiin erityisesti silmälläpitäen Yhdysvaltojen tulevia siviili-markkinoita. Olihan MK23:n käyttöönotto jo melkein varmaa, ja kun armeija ottaa jostain käyttöön, seuraavat siviilit ja poliisilaitokset helposti perässä. Yksi ensimmäisiä käyttöönottajia aseelle oli Saksan Bundeswehr, joka otti USP:n käyttöön mallinimikkeellä P8 vuonna 1994. Vuonna 2005 Viiron armeija luopui Makarov-pistoolista ja siirtyi myös käyttämään H&K USP:tä. Aseesta on saatavilla useita eri varmistin-kokoonpanoja, mutta yleisin on testiaseessakin oleva ratkaisu, jossa ase varmistetaan valitsinta ylöspäin nostamalla, kun

alaspäin painamalla se toimii viirenpäästimenä.

Vertailussa USP pärjäsi odotetusti. Aina aseensa lanseeruksesta lähtien USP:tä on kritisoitu samasta asiasta kuin sen isoveljeä MK23:kin, eli suuresta koosta. Kahvan koko on selvästi suurin vertailun pistoolista, ja siten se saa pienikätisimmät toivomaan helposti jotain muuta vaihtoehtoa. Myöskään kahvan hyvin karkeat karhennukset eivät saaneet suurta kiitosta, mutta hansikasta käytettäessä ominaisuus kääntyy helposti parempaan suuntaan. Lopputuloksena voidaan sanoa, että USP on toimiva sotilaspistooli, mutta sen tekniset ratkaisut (lähinnä korkea ja painava luisti) tekevät siitä hiukan vaikeammin ammuttavan, mikä näkyy myös ampumatestien tuloksissa.

82 %

- + riittävän iso liipaisinkaari hansikkaille
- + painoiseeseen helppo ammuttava
- jousipakka omituinen kasattaessa
- isokokoinen kahva

IWI Jericho

Kommentti: ei kakkosvaan ykkösaseeksi

Israellaisen Israel Weapon Industriesin valmistama Jericho 941 perustuu tekniikaltaan varsin vanhaan aseeseen, eli tsekkiläiseen CZ-75:een. Kyseisestä pistoolista valmistaa edelleenkin kopiota italialainen Tanfoglio, jonka puolivalmisteosista Jericho taas huhujen mukaan tehdään. Pistooli suunniteltiin jo 1980-luvun lopupuolella käyttämään normaalin 9x19 mm patruunan lisäksi myös .41 Action Express -patruunaa, jota pidettiin eräänlaisena itselataavien pistoolien magnum-patruunana. Kaliiperi poistui kuitenkin nopeasti käytöstä ja jäi keräilijöiden kuriositeetiksi. Poliisikäytössä se sai paikan kilpailijan muutama vuosi myöhemmin .40 S&W -kaliiperista, jolle asetarjontaa tuli huomattavasti enemmän. Nykyään asetta tarjotaan myös muovivirtumattoman moneen sellaiseen käyttöön, jossa ylimääräiset 200 grammaa vyöllä roikkuessa on paha, paha asia.

94 %

- vertailun painavin
- urheilupistoolin tuntumaa

Walther P99

Saksalainen Carl Walther GmbH on yksi vanhimpia saksalaisia ase-tekittäjiä. Ensimmäisen kerran tehdas sai suosiota Walther PP:llä (Polizei Pistole) ja myöhemmin (Polizei Pistole) ja myöhemmin aina kansallissosialistisen Saksan Wehrmachtin läpi 1980-luvun Bundeswehriin (jälkimmäisessä tosin mallinimellä P1). Kun ase alkoi käydä vanhanaikaiseksi, valmistettiin siitä välimalli P5, jonka jälkeen kesti vielä kymmenen vuotta, ennen kuin Walther siirtyi niiden valmistajien joukkoon, joilla oli valikoimis- ja oikeasti nykyaikaisesti toteutettu pistooli. Tämän siirtymän mahdollisti pistoolimalli P88. Tämä pistooli oli hyvin valmistettu, ja vaikka teknisesti se oli erinomainen, oli se myös kallis. Samoihin aikoihin myös polymeerit olivat lyöneet itsensä läpi pistoolimarkkinoilla ja siten P88 oli jo syntyessään vanhanaikainen. Niinpä Walther käänsi katseensa uuden pistoolin suunnit-

86 %

- + matala piippulinja
- + hyvät hallintalaitteet
- + kompakti
- ei isokätisille

teluun ja Itävallasta löytyi **Horst Wesp** -niminen insinööri, joka oli aiemmin työskennellyt Steyrillä ja Glockilla.

Pistoolista näkee, että suunnittelussa on otettu paljon ratkaisuja Glockista, erityisesti laukaisukoneiston logiikassa. Jos asetta tarkastellaan konseptina, tuntuu se vähän Glockin evoluutiomallilta. Vaikka siinä näkyy selvästi Glockin perimä, on sitä samalla viety selvästi ergonomisempaan suuntaan. Luistinmuotoilu on valovuoden edellä Glockia (koteloissa kantamista ajatellen), ja myös kahvarungon muotoiluun on uhrattu aikaa. Morini, joka on kuuluisa kilpa-aseiden kahvasuunnittelija ja -valmistaja, on suunnitellut myös Waltherin kahvan – ja se näkyy. Walther P99 oli ensimmäisiä pistoolista, jossa kahvan kokoa voitiin muuttaa erillisillä kahvavaloilla.

Walther P99 on tätä nykyä sotilaskäytössä vain Suomessa PIST 2003 -merkinnällä, vaikka aseella on toki viranomaiskäyttäjää muuallakin, kuten Puolan poliisi.

Zastava CZ 999

Serialainen Zastava CZ 999 on vertailun erikoisimpia pistoolimalleja. Kyseessä on pistooli, jonka perimä johtaa 1980-luvun loppuun, jolloin juuri ennen Jugoslavian hajoamista suunniteltiin pistoolimalli CZ 99, josta piti tulla Jugoslavian armeijan pistooli. Poliittiset kuviot menivät miten menivät, ja yhtäkkiä pistoolilehde tuli kysyntää kumman paljon – virallista liikekannallepanoa nämä eivät kuitenkaan nähneet. 1990-luvun puolella asetta lähettiin kehittelemään eteenpäin ja tilalle kehitettiin CZ 999, joka lanseerattiin vuonna 1999. Aseen tekninen erikoisuus on luistin päällä oleva vaihdin, josta käyttäjä pystyy valitsemaan aseensa liipaisimoodin. Valittavana on normaalin pistoolin kaltainen "pistol mode" tai "revolver mode", jossa ase toimii samaan tapaan kuin kaksitoiminen revolveri – aseensa voi laukaista pitkällä liipaisimenvedolla (joka laukauksen jälkeen iskuvasara jää alas) tai käyttäjä voi viritellä vasaran laukausta varten ma-

84 %

- + pehmeä rekyylituntuma
- + täysin kaksipuoleinen hallintalaitteiden osalta
- tarpeeton laukaisutapavaihdin

nuaalisesti. Pistoolimalli on käytössä Serbiassa sekä Irakin armeijalla, ja aseesta valmistetaan kopiota ainakin Israelissa ja Etelä-Afrikassa.

Zastavan suunnittelijat ovat selkeästi katsoneet mallia Sig-Sauerin pistoolista, ja se näkyy myös ampumaominaisuuksissa. Raskaanpuoleinen luisti aiheuttaa kovin hallitsematonta rekyylikäyttäytymistä, vaikka rekyyli ei tunnu terävänä ampujalle. Muut aseensa ominaisuudet ovat myös hyvin linjassa käytännön tarkkuuden kanssa, ja tästä syystä aseesta on helppo pitää, vaikka se ei säväytä keskinäistä kinkertaista enempää. Jokainen koeampuja oli yhtä mieltä siitä, että revolverimoodi on yhtä yhtäjän kanssa, ja siksi ei ole ihme, että valmistaja on lanseerannut myös Scorpion-mallin, jossa valintamahdollisuus puuttuu kokonaan.